

Redegørelsen dannede grundlag for de følgende måneders politiske forhandlinger, der førte frem til aftalen af 14. marts 1989 om forsvarets ordning 1989-91.

I forhandlingsforløbet udarbejdedes en række modeller og skitseudkast, som på baggrund af foreløbige og grove skøn havde til formål at sandsynliggøre, at målsætningen om en samlet årlig driftsbesparelse på ca. 50 mio. kr. kunne opnås ved ændring af hærens garnisonering.

Efter aftalens indgåelse udarbejdede Forsvarsministeriet et mere detaljeret skøn over de forventede besparelser i garniseringsplanen, jf. Forsvarsministeriets notat af 28. april 1989, som den daværende forsvarsminister 5. maj 1989 sendte til bl.a. Folketingets Forsvarsudvalg. Det bør bemærkes, at den endelige beslutning om iværksættelse af garniseringsplanen blev truffet i juni 1989, efter at planen havde været forelagt de berørte amtsråd.

De første grove skøn vedrørende garniseringsplanens investeringer og driftsbesparelser har efterfølgende i takt med den videre planlægning og gennemførelse af garniseringsændringerne været underkastet fornyede vurderinger i juni 1990 og november 1991. I november 1993, hvor langt hovedparten af de gennemførlige dele af planen var effektueret, afsluttede Forsvarskommandoen udarbejdelsen af en status for gennemførelsen af garniseringsplanen. Denne vurdering har siden dannet grundlag for mine besvarelser vedrørende de opnåede og påregnede driftsbesparelser.

sigt over alle aktivitetsformer og undervisningsformer, der gives tilskud til efter folkeoplysningsloven i dette land.

Svar (2/2 95)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): En af folkeoplysningens grundlæggende frihedsrettigheder er det frie emnevalg, hvilket indebærer, at det er den enkelte initiativtager til den folkeoplysende virksomhed (undervisning, studiekredse og foredragsvirksomhed eller aktivitet), der alene afgør, hvilke fag eller emner der skal udbydes, bortset fra de begrænsninger, der findes på undervisningsområdet, jf. bilag til bekendtgørelse nr. 420 af 31. maj 1991 om støtte til folkeoplysning, hvoraf fremgår:

»Til følgende emner ydes ikke tilskud efter reglerne i lovens kapitel 4 om tilskud til undervisning m.v.:

Sports- og konkurrencepræget virksomhed.

Fremstilling af øl og vin.

Bridge, skak og andre former for spil.

Dans, herunder jazzballet. (Der ydes tilskud til folkedans).

Faldskærmsudspring.

Fjeldvandring.

Fodbold- og håndbolddommerkurser.

Gymnastik – herunder motionsgymnastik. (Der ydes tilskud til afspænding og yoga).

Lejrspor.

Lystfiskeri, herunder fluebinding.

Motororienteringsløb.

Ridning.

Sejlsport. (Der ydes tilskud til navigation).

Skydning.

Sportsdykning, herunder frømandsteori.

Sportsflyvning, herunder svæveflyvning.

Svømning, herunder livredning.

Opregningen gengiver – bortset fra motionsgymnastik og selvforsvar – den fra fritidsundervisningsloven kendte emnebegrænsning, jf. bl.a. cirkulære af 22. september 1973.«

Det er derfor på denne baggrund ikke muligt at fremsende den ønskede oversigt.

Spm. nr. S 686

Til undervisningsministeren (19/1 95) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren fremsende en oversigt over, hvilke undervisningsformer og aktiviteter, der gives tilskud til efter folkeoplysningsloven?«

Begrundelse

Der er efterhånden stor debat omkring det konkurrenceforvridende imellem offentlige og private undervisnings- og aktivitetsformer i fritidsundervisningen.

Som et led i viderebearbejdningen af disse forhold ønsker spørgeren tilsendt denne over-